

גליון מס' 180
פרשת שמיני
כ"ז ניסן תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

מורינו ורבינו רבי חיים כהן זצ"ל

כתב ה"בן איש חי" - יזהר מאוד מן הכעס ומן הקטטה ומן המחלוקת מבית ומחוץ בימי ספירת העומר, ויראה בימים אלו אותות אהבה ורעות הן לבני ביתו, והן לאנשים אחרים, וצריך ליזהר ביותר בעבודת ה' בתורה ובמצוות מפני שהם ימי דין שהרי כשיצאו ממצרים היו מיטהרים בימים אלו לקבל התורה הקדושה. וכשם שבימים אלו על ידי התעוררות ישראל להיטהר נשלח אליהם ממרום שפע קדוש להיות עזרם ומגינם, כן עתה אם ישים ליבו ויקיץ מתרדמת יצרו, יזכה לעזר כי הבא להיטהר מסייעים אותו, ויזהר להרבות בטבילה בימים אלו כדי למתק הדינים במי החסד (לשון חכמים לבן איש חי).

יש לדעת שימי הספירה הם הזמן לתקן את המידות בפרטות, ולפעמים דווקא בימים אלו באים נפילות במידות כדי לעורר האדם מה צריך לתקן ואיפה צריך לתקן (בשם הרב חיים כהן שליט"א תשע"ג) ובכל שבוע מתחזקים כפי סדר המידות העליונות ולומדים ב"תומר דבורה" להרמ"ק את ענייני המידות הראויות וכפי שיתנהג האדם בימים אלו כן ינהיגוהו כל השנה, שימים אלו הם שורש וענף לכל השנה ובדרך שאדם הולך בה מוליכים אותו לאורך השנה כולה. (כרבינו הר"ש"ש בספר נהר שלום דף לב עמוד ג)
כתב המקובל הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בספר שער רוח הקודש (דף י:): בשם האר"י ז"ל: מידת הכעס מונעת ההשגה לגמרי וכמו שמצינו על פסוק ויקצוף משה על אלעזר ועל איתמר ואמרו רבותינו: כל אדם שכועס אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו ואם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו.

מובא שרבינו האר"י ז"ל היה מקפיד בענין הכעס יותר מכל שאר העבירות ואף בשביל מצוה אין לכעוס כלל, באומרו כי בעוד שכל עבירה פוגמת אבר אחד בלבד אבל מדת הכעס פוגמת את הנשמה כולה, והעניין הוא כי כאשר יתכעס האדם הנה הנשמה הקדושה מסתלקת ממנו לגמרי ונכנסת במקומה נפש מצד הקליפה, וזהו סוד מה שאמר הכתוב "טורף

נפשו באפו וגו'" (איוב י"ה) כי ממש טורף נפשו הקדושה ועושה אותה טריפה וממית אותה בעת אפו וכעסו וכמבואר בזהר הקדוש (בפרשת תצוה דף קפ"ב ע"ב) ועיין שם כמה מפליג בענין הכעס עד שאומר כי מאן דמשתעי עם הכועס כאילו משתעי עם העבודה זרה עצמה, ע"ש. ואף שעושה האדם תיקונים לנפשו ותשובה מעולה על כל עוונותיו ומקיים מצוות רבות וגדולות הכל נאבד ממנו לגמרי, נמצא כי בעל הכעס אין לו תקנה כלל כי תמיד הוא ככלב שב על קיאו. והוסיף הרב עוד וכתב: כשהייתי מלמד את אחי יצ"ו ולא היה יודע כפי רצוני כשהייתי מתכעס עמו, הזהירני והוכיחני מורי במאד מאד.

הנה מה שחמור איסור הכעס מכל עבירות שבתורה מפני סילוק הנשמה הכוונה לחומר מבחינה מסוימת אבל ודאי שמבחינה אחרת יש עבירות שיותר חמורות מכעס והדבר פשוט שאם תעמוד לפני האדם ברירה או לחלל שבת או לכעוס חייב לבחור באפשרות לכעוס ולא יחלל שבת. הנה יש עוד ענין גרוע מאוד בכעס, שתוך כדי כעסו עלול הוא לצער את הזולת בדברים ולעבור על אונאת דברים שהוא איסור חמור מאוד וגם במקום להטיב לבריות עלול לגרום הוא לעצמו להימנע מלהיטיב לאנשים המצויים בסביבתו.

לאידך גיסא, אם במקום לכעוס על הזולת זוכה הוא להעביר על מידותיו, זוכה על ידי כך לדברים גדולים מאוד, כדברי הזהר בפרשת ויגש, שמשמיים עושים לו ניסים להציל אותו מצרות שונות, כמבואר במסכת ראש השנה שכל המעביר על מידותיו אז גם מהשמיים מתנהגים אתו כן.

הנה כל הטבה עם הזולת היא עניין גדול בפני עצמו אך כשמטיב לאדם שגמל לו רע המצוה גדולה פי כמה מפני שעומד בזה בניסיון גדול וכבר אמרו במסכת אבות סוף פרק חמישי: בן הא אומר לפום צערא אגרא וכן כתוב באבות דרבי נתן: טוב פעם אחת בצער ממאה פעמים שלא בצער.

זמני הדלקת נרות: פרשת שמיני

כניסת השבת
18:46

צאת השבת

19:44
ר"ת 20:20

'הרי אתם ברשותכם, הרי אתם עבדי הקדוש ברוך הוא'. התחיל פרעה צווח: "לשעבר הייתם עבדי, אבל עכשיו הרי אתם בני חורין הרי אתם ברשותכם. צריכין אתם להלל להקדוש ברוך הוא שאתם עבדיו". פסגת הקירבה הייתה במעמד מתן תורה, כשעמדו ישראל למרגלות הר סיני, כאיש אחד בלב אחד, ושמעו הקול יוצא מפי הגבורה, ובכך הגיעה יציאת מצרים אל תכליתה. קשר זה מופיע בדברי הקדוש ברוך הוא למשה רבנו. כאשר שאל משה את הקדוש ברוך הוא (שמות ג יא): "מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים?", השיבו הקדוש ברוך הוא (שם, יב): "זה לך האות כי אנכי שלחתיך, בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה". עוד קודם הגעתו הראשונה של משה אל פרעה, כבר הציב הקדוש ברוך הוא לפני משה את היעד של יציאת ישראל ממצרים - מעמד הר סיני. זו תכלית יציאת מצרים, עבודת ה' למרגלות הר סיני.

כתב הרש"ש: ימי הספירה הם ימים שורשיים וגורליים הקובעים לכל ימות השנה, ו"הזוהר הקדוש" כתב: מי ששומר ספירת העומר וחג השבועות כראוי, אינו צריך לבוא במשפט בראש השנה (שפת אמת ראש השנה תרל"ח).

החסד הגדול שעשה ה' לישראל בימים אלו

מסופר בזוהר הקדוש שרבי ייסא אמר לרבי שמעון יש לי שאלה המטרידה את ליבי ואני מתיירא לשאול ממך פן אהיה נענש ואם לא אשאל, הקושיה תהא משבשת ומבלבלת את לבבי. אמר לו רבי שמעון שאל את אשר בליבך, אמר לו רבי ייסא: כתוב בתורה (שמות כ, ב) "אנכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" וכתוב (במדבר טו, מא) "אני ה' אלוהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים" ולכאורה מה החידוש בכתוב הרי הקדוש ברוך הבטיח לאברהם אבינו שהוא יוציא את עם ישראל ממצרים, באומרו לו: (בראשית טו, יג - יד) "כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם.. ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", אמר לו רבי שמעון בר יוחאי בא וראה: אמנם הקדוש ברוך הוא הבטיח לפדות את בני ישראל מהשעבוד הנורא אך לא הבטיח להכניסם במ"ט שערי בינה אלא שבטובו וחסדו הגדול עמהם לא זו בלבד שהוציאם ממ"ט שערי טומאה אלא אף הכניסם במ"ט שערי קדושה ולכן נזכרה יציאת מצרים בתורה 50 פעמים כדי להראות לכל בני העולם חסד נפלא זה, וזהו שאנו סופרים מיום טוב שני של פסח עד יום מתן תורה ימים ושבועות כי בכל יום הוציא אותנו מכח טומאה אחד וכנגדו הביאנו לכח טהרה אחד עד היותנו מוכשרים לקבל את משאת נפשנו - התורה הקדושה (זוהר חדש יתרו לח: לו).

ימי ספירת העומר

נהגו בימי העומר לא לישא אשה ולא לשמוע כלי נגינה ושלא להסתפר, מכיוון שבזמן זה מתו עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, ונשאר העולם שמש מתורה, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ולימד אותם תורה, והם רבי מאיר בעל הנס, ורבי יהודה ברבי אלעאי, רבי יוסי בן חלפתא ורבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בן שמוע. והם הם שהעמידו את התורה על תילה מאותו הדור והלאה.

ויש להבין הרי מנהגי אבלות לא נוהגים יותר מתקופה של שבעה, שלושים ויום השנה. לאחר שנה מסתיימת האבלות ואחת לשנה יש יארצייט בו מצינים את זכר הנפטר. כל אחד כמנהגו.

אם כן מדוע אנו מתאבלים עד היום על מותם של תלמידי רבי עקיבא, הרי חלפו למעלה מאלפיים שנה ממותם, מה מיוחד כל כך בעניינם?

מובא בגמרא (במסכת מנחות כט:) אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: ריבוננו של עולם מי מעבך על ידך, אמר לו: אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילי תילין של הלכות. שואל בעל "חזון יחזקאל" רבי יחזקאל אברמסקי: היכן אותם תלי תלים של הלכות? היכן הם מאות ואלפי דרשות עלומות אלו?

משיב הוא ואומר שדרשות אלו נמסרו לתלמידי של רבי עקיבא ועם פטירתם הכל אבד. יוצא שאנו לא מתאבלים על בני אדם אלא על התורה העצומה שהפסדנו בזמן זה, ולכן בל"ג בעומר אנו שמחים ביותר על התורה שחידש וגילה רבי שמעון בר יוחאי ועל שבאותו היום פסקו מלמות.

אמרו חכמינו זיכרונם לברכה בשעה שאמר להם משה לישראל במצרים (שמות ג, יב) "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה" אמרו לו: אימתי עבודה זו? אמר להם: לסוף חמישים יום, והיו ישראל מונים כל אחד ואחד לעצמו, מכאן קבעו חכמים ימים אלו של ספירת העומר (רבינו ניסים בסוף מסכת פסחים). להכין נפשנו בקדושה ובטהרה כדי שנוכל לקבל את התורה בחג שבועות.

ועוד לפי שכל עיקרון של ישראל אינו אלא התורה ובזכות התורה נבראו שמים וארץ ועיקר הסיבה שבעבורה נגאלו ויצאו ממצרים היא כדי שיקבלוה בסיני ויקיימוה והיא תכלית הטוב, ומפני שבזכות התורה ובעבורה זכו ישראל למעלתם העצומה נצטוונו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד והנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל ימנה תמיד מתי תבוא עת פדייתו הנכספת כי כשאדם מונה ימים לזמן ידוע הוא מראה כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן המקווה ההוא וזהו שאנו מונים "לעומר" [כלומר הימים שעברו ולא הימים שנשארו] לסימן על שאיפתנו להגיע אל הזמן. [שכן הרגשת הצער מימי הריחוק חזקת מהרגשת העונג שיבוא בסוף הזמן לכן שמחים יותר בימים שעברו ומונים אותם]. (ספר החינוך)

ועוד מאחר שכל אחד מישראל עסוק בקציר שלו והיו מפורזים כל אחד בגורנו ציוותה התורה למנות כדי שלא ישכחו את זמן עלייתם בחג השבועות (אבודרהם)

ועוד מפני שהעולם בצער ובדאגה מפסח עד שבועות בעניין תנובת התבואות והאילנות כדאיתא בגמרא (מסכת ראש השנה דף טו.) מפני מה אמרה התורה הביאו עומר בפסח? כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות, ומפני מה אמרה התורה הביאו שתי הלחם בעצרת? כדי שיתברכו לכם פירות האילן, ומפני מה אמרה התורה נסכו לפני מים בחג? כדי שיתברכו לכם גשמי שנה, ולפיכך ציווה הקדוש ברוך הוא לספור ימים אלו כדי שנזכור צער העולם ונשוב אליו בלב שלם ונתחנן לפניו לרחם עלינו ועל הבריות ועל הארץ שתהיינה התבואות כתיקונן. (ספר התודעה)

ועוד הובא בספר הזוהר הקדוש סוד ספירת העומר, שכשישראל היו במצרים היו ברשות הסטרא אחרא אך אחרי שנימולו בערב פסח פסקה טומאתן כאשר שפסקה טומאתה וצריכה לספור ז' נקיים כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל מכאן ואילך צריך למנות ימי הספירה להיטהר במים העליונים והקדושים דהיינו מימי החסדים של מי הבינה ועל ידי כך זוכים אנו בחג השבועות לבוא ולהתקרב ולהדבק בה' כדי לקבל את התורה. (זוהר פירוש אמור דף צ"ג.) ולכן קרבן העומר ביום היציאה טרם ימי הליבון בא מן השעורים כי נמשלו כבהמות נדמו, אך בחג השבועות יש את "שתי הלחם" מאכל אדם, להורות על עלייה בדרגה (חמדת ימים)

קדושת ימי ספירת העומר

ימי ספירת העומר הינם ימים קדושים ומרוממים, עד שכתב הרמב"ן (ויקרא כג לו) שהם כימי חול המועד שבין חג המצות לחג השבועות. כשם שבחג הסוכות יש ז' ימי חג, ובסיומם חג שמיני עצרת, כך בפסח, ז' השבועות שבין פסח לשבועות הם כחול המועד, ויש בהם קדושה כקדושת חול המועד, כשחג השבועות הוא כשמיני עצרת, כיום האחרון דחג הפסח. חג הפסח וחג השבועות קשורים ואחוזים זה בזה, והפתיל המקשר ביניהם ארוג בימי ספירת העומר. חג הפסח אינו מסתיים בז' של פסח, כי אם בחג השבועות. ולכן חג השבועות נקרא "עצרת" (שקלים פ"ג א'), דכל קדושת חג הפסח נאספת אל חג העצרת, נעצרת ונאצרת שם.

קשר מיוחד קיים בין החגים הללו. בחג הפסח יצאו אבותינו ממצרים. נתונים היו בשעבוד הגוף והנפש. המצרים דיכאו את גופם בעבודות קשות, והשפילו קדושתם בארבעים ותשעה שערי טומאה. אך מה הייתה תכלית היציאה לחירות? האם רק מצב, בו לא יהיו ישראל משועבדים עוד? בוודאי שלא. תכלית היציאה לחירות הייתה התקרבותם לה', והפיכתם לעם סגולה, ממלכת כהנים וגוי קדוש, והכתרתם בתואר "עבדי ה'" (ילקוט שמעוני שמות ר"ח). כי כאשר התחנן פרעה למשה ואהרן שיואילו לעזוב את מצרים, על מנת שמכת בכורות לא תפגע בו, אמרו לו: "מבקש אתה לכלות מכה הזו ממך? אמור:

מעלת ימים אלו - זוהר הקדוש

כתוב בזוהר הקדוש (פרשת תצוה דף קפ"ג:) שמי ששומר את ימי ספירת העומר וחג השבועות אין צריך לבוא במשפט בראש השנה שאין דנים בראש השנה אלא לאותם שלא לקחו המאכל של הרפואה שהיא המצה בפסח וגם עזבו את רפואת התורה, כלומר שלא למדו תורה שהיא רפואה לנפש בשביל המאכל אחר שהוא החמץ דהיינו שאכלו מתאוות היצר הרע ועל ידי שנהנו מתאוותיו הגבירו כוחו שיוכל לקטרטג ולהלשין עליהם בראש השנה, וביום ראש השנה החמץ שהוא השטן עולה ומקטרטג על האדם ומלשין עליו והוא עומד לקטרטג על העולם שהרי ניתנה לו רשות לקטרטג בראש השנה כי (משלי כט, ד) "מלך במשפט יעמיד ארץ" והקדוש ברוך הוא יושב בדין על כל בני אדם ודן את העולם, ומי שנזוהר בפסח מאכילת חמץ מועיל לו שיהיה נשמר כל השנה מהיצר הרע וביותר עתה בראש השנה מקטרטג השטן עליו. [וכנראה שזה קשור לסגולה שאמר לנו הרב חיים כהן זצ"ל שיש ענין לשמור מן המצה של פסח ולשים מהמצה על השולחן בראש השנה שממתק את הדינים ומעורר הרחמים והחסדים על ידי מצות המצה בפסח].

קדושת ימי הספירה ומעלתם העצומה

מובא בספר הזוהר הקדוש: שכל אדם שלא מנה כהלכה את ימי העומר אינו נקרא טהור ואינו בכלל ישראל הטהורים אפילו שקיים מצות הפסח ומנה מקצת הימים הכל נאבד ממנו מפני שלא נהג בטהרה כראוי לה ואינו כדאי שיהיה לו חלק בתורה כי חסרה לו הטהרה הראויה לתורה ואין ענין זה נקנה לחצאי, ומי שמגיע טהור ליום חג השבועות והחשבון של ספירת העומר לא נחסר ממנו משום שנזוהר היטב לספור כהלכה אזי כשמגיע הוא ללילה הגדול של חג שבועות צריך לעסוק בתורה ולהתחבר עמה ולשמור את הטהרה העליונה השורה עליו בלילה זה. [זוהר פרשת אמור דף צו.].

חודש אייר

חודש אייר מסוגל לרפואה אייר רשאי תבות-אני ה' (י) רופאך (הרב חיים כהן זצ"ל) בספרו של הרמ"ע מפאנו כתוב שראשי תבות הפסוק: (שמות טו, כו) "כי אני ה' רופאך" "אריך" דהרפואה באה מאריך, ולכן הגשם שיוורד מפסח ועד העצרת הוא לרפואה ויש שותים ממנו (הרב חיים כהן זצ"ל).

דרשו דורשי רשימות ראשי תבות "אייר" א'ברהם י'צחק י'עקב ה'חל שהם ד' רגלי המרכבה, ואפשר להיות החודש הזה הכנה לתורה על ידי תיקון המידות לפיכך מעשה אבות קדמו בתורה אל המצוות משום שבאמצעותם מובאים דרכי הנהגת האדם בעולם ולכן מנהג ישראל ללמוד מסכת אבות בימי ספירת העומר, ועוד "אייר" בגימטריא "ארך" ומבואר בזוהר שהוא לשון רפואה כמו שכתוב "כי אעלה ארוכה לך" והחודש הזה הוא סגולה לרפואה.

כתב ה"אובה ישראל": ימי הספירה טובים ומסוגלים לרפואת הנפש, וגם אצל אומות העולם ימים אלו נקראים "מי" (מאי) ונחשבים לימים טובים ומסוגלים לרפואה. ו"החתם סופר" בחידושו (שבת קמ"ז) כתב: כל שיקויי הרפואה מעולים מפסח ועד עצרת - והוא חודש אייר, והרמז "כי אני ה' רופאך" ה"ת אייר - ביום אחת. "ואויבי ישובו יבשו רגע" (תהלים ו' י"א) ר"ת אייר בשני יודין, שהמזמור מדבר כשהיה דוד המלך חולה ונתרפא, וה"בני יששכר" (מאמרי אייר א-ד) כתב שסגולה הוא לרפואת המעיין כי בחודש זה התחיל לרדת המן שנקרא "לחם אבירים" - לחם שנבלע באיברים (יומא ע"ה) ולא היה בא ממנו שום חולי ומכאוב. נמצא שבחודש זה נרפאו כל החולים.

אף בגשמים היורדים בחודש זה טמונה רפואה גדולה לכל התחלואים, ואין לך רפואה גדולה כמוה בכל הרפואות. וכדאי לעמוד קצת מתחת הגשם כדי שיישפך על ראשו, וגם לפתוח פיו כדי שייכנס הגשם לתוך גופו ממש. ואפשר לומר, שיותר מועילה סגולה זו בל"ג בעומר שהוא יום של הוד שבהוד ויש לזה רמז מהפסוק "פלג אלוקים מלא מים" פלג ראשי תיבות פורים ל"ג בעומר - מלא מים כשיבוא גשם בשניהם, הוא סימן שובע (סגולות ישראל מערכת ג' בסוף אות ל"ד).

בס"ד

בית הכנסת המרכזי
"בית יוסף"
רחוב גלבע 11 גבעתיים

סיום מסכת עירובין ותחילת מסכת שבת

לכל הציבור היקר
הנכם מוזמנים לסעודת מצוה
לעילוי נשמת מורינו הרב חיים כהן זצ"ל
שתערך בעזרת השם יתברך
ביום שני ל' ניסן (12/4)
בשעה 13:30

להלו סדר הזמנים:
שיעור דף היומי - 12:30
מנחה - 13:15
סיום מסכת - 13:30
סעודת מצוה - 13:45

כולם מוזמנים כרוכים הכאים!

יגיל ונשיש בזאת התורה
כי היא לנו עוז ואורח

נפתח שיעור חדש בפרשת שבוע עם הרב שלמה בצרי שליט"א בבית הכנסת "אליהו הנביא"

רחוב זבולון 13 תל אביב
מידי יום שני 16:30
מנחה וערבית ברצף 17:30 (פלג מנחה)

השבוע ראש חודש אייר
נערוך סעודת ראש חודש

מחכים לכולם!

"יום שכולו תורה"

יום העצמאות בבית הכנסת

יום רביעי - ליל יום העצמאות (14/4/21)

- תפילת מנחה, מזמורים לחג העצמאות - 18:45
- תפילת ערבית וספירת העומר - 19:20
- שיעור מיוחד בנאום הרב שלמה בצרי שליט"א - 19:30

יום חמישי - יום העצמאות (15/4/21)

- תפילת שחרית (מנחם ראשון - הודו) - 5:55
- תפילת שחרית (מנחם שני - הודו) - 7:15
- מתחילים את היום עם דף נאום - הרב שלמה בצרי שליט"א - 8:15
- לימודי חברותא בשיבת "ברכת חיים" - הרב עידן ונהג שליט"א - 9:00-11:00
- הרב משה אלקיים שליט"א - הרב משה אלקיים שליט"א - 11:30-12:30
- שיעור הקבוע ב"דף היומי" הרב חיים חיון שליט"א - 12:30-13:15
- תפילת מנחה (מנחם ראשון) ארוחת צהרים בשירת "על האש" - הרב עובד חזקיה שליט"א - 13:15-14:30
- הרב יהושע רחמני שליט"א - הרב יהושע רחמני שליט"א - 14:30-15:15
- הרב שר שלום דוד שליט"א - הרב שר שלום דוד שליט"א - 15:15-16:30
- הרב אבנר נבאי שליט"א - הרב אבנר נבאי שליט"א - 16:30-17:15
- הרב מרדכי בצרי שליט"א - הרב מרדכי בצרי שליט"א - 17:15-18:00
- תפילת מנחה (מנחם שלישי) ותפילת ערבית ספירת העומר - הרב שלמה בצרי שליט"א - 18:00-18:45
- שיעור השבועי - הרב שלמה בצרי שליט"א - 20:00-21:30
- תפילת ערבית (מנחם שלישי) - 21:45

כל השיעורים יועברו באזם לקבלת הקישור בוואצאפ: 054-9477980

כל הציבור מוזמן - ברוכים הבאים!
כיבוד ושתייה במשך כל היום | עזרת נשים פתוחה

הבדלה עם הרב
בנימין מזרחי שליט"א
מוצאי יום טוב ראשון

הבדלה עם הרב
אליהו דרייפוס שליט"א
מוצאי שביעי של פסח

שיעור מיוחד בליווי מצגת
שנמסר ע"י הרב
מנחם מקובר שליט"א
בנושא מצוות מנחת העומר

זכינו בבית הכנסת
לחמישה סיומי מסכתות
שהתקיימו בערב פסח

Close	Participants (31)
1	אבנר נבאי
2	אליהו דרייפוס שליט"א
3	אריה דורי
4	אריאל בנאי
5	איתן
6	אלה שרנבין
7	בית כנסת בית יוסף גבעתיים בית יוסף
8	בנימין מזרחי שליט"א
9	דודן
10	דודן
11	Gil של iPhone
12	דני
13	יוסף איידי
14	נחמה משה
15	מיל
16	מירכ
17	מחלת ששן
18	שחר ביי
19	תמר עיני
20	Avi
21	David Mamsthalov
22	dor
23	Ezra Cohen
24	Itzhak Nathan408770
25	michal
26	noam sander
27	Sinaya
28	Talia a
29	טלי קוב
30	יוקם
31	ששן

לעילוי נשמת: וילט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח תמוז תש"פ
לעילוי נשמת: צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה
לעילוי נשמת: הרבנית הרבנית ת.נ.צ.ב.ה
לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פנינה בת בלנקה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה
לעילוי נשמת רבינו: הרב חיים אבישלום בן בלנקה זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה
לרפואה שלימה: אידית דובה בת אלקה רות הי"ו
להנצחות ולהקדשות: במייל: b5448622@gmail.com
 ב-sms: 054-4843340